

rende at samle Tropperne til Øvelser. Den eneste Lejlighed, hvor Befalingsmændene faa Lejlighed til at kommandere Tropestyrker af samme Art som dem, som de i Krig skulle kommandere, er ved de store Øvelser. Det er her, at Bataillonerne, Regimenterne og Brigaderne skulle sammenekserceres til eet, og hvor tror man det kan gaa, naar man kun har 20 Dage dertil? Jeg kan sige af egen Erfaring, da vi havde de 30 Dages Indkaldelse, at først gik de to Dage, Indkaldelses- og Hjemsendelsesdagene, altid fra, og naar der tillige skal ske en Koncentration, bliver Dagantallet endnu mindre, og da Dagantallet den Gang var 30, bliver det saa utilstrækkeligt, at jeg som Regimentschef ikke var i Stand til at tage en eneste Dag til Øvelse med Regimentet, fordi det var nødvendigt at arbejde Kompagnierne og Bataillonerne saa godt sammen som muligt. Det er denne Side af Sagen, Udvalget slet ikke har haft Opmærksomheden henledt paa, naar de foreslaa en saadan Ordning, som de gøre, og jeg maa udtale min Forundring over, at den højtærede Forsvarsminister er gaaet ind paa et saadant Forslag.

Jeg skal ikke tale videre om Rytteriet. I de fremmede Hære følger man den Regel, at man skal have lige saa mange Eskadroner som Liniebatailloner. Have vi nu 31 Batailloner, skulle vi have 31 Eskadroner, og vi have kun 15, saa jeg synes, at Rytteriet er tilstrækkeligt reduceret. Den ærede Minister havde først reduceret Antallet til 12, nu er han gaaet ind paa det ærede Medlem fra Ringbings Forslag om at reducere det til 10, thi de to Eskadroner, der skulle gøres beredne ved Indkaldelse af Bønderheste, naar Krigen kommer, tillægger jeg ikke stor Betydning. Men hvad er Følgen? Det er den, at Hæren, selv om den kun skal foretage Operationer for at afværge en Landgang, kommer til at mangle Øjne. Det nødvendige Apparat, som Rytteriet er og bliver i Efterretningens Tjeneste, det springer man over, for derigennem maaske at tjene 40,000 Kr.; jeg husker ikke, hvor meget det er.

Skulle vi til en Ordning af vort Forsvar, saa skal det være et virkeligt Forsvar. Vi have Lov til at kræve det, thi naar man har gjort gældende, at Udgifterne dertil skulle tilvejebringes gennem en ekstraordinær Skat, og forlanger, at denne skal hvile paa dem, der have en Indtægt af 3,000 Kr. eller derover — og jeg tør sige paa Forhaand, at derpaa skal

Forsvaret ikke strande, der er ingen her, der vil modsætte sig en Skat, hvis man i øvrigt kan faa et virkeligt Forsvar —, saa maa vi, naar vi skulle have denne Pligt til at betale, ogsaa have Ret til at kræve, at vi faa noget for de Penge, vi skulle af med. Det gaar ikke an at skabe en Ordning, der bliver en Usandhed paa Papiret; vi have set før, hvad det fører til. Nu er det paa Tide, at vi tage fat og skabe et virkeligt Forsvar, som Folket kan have Tro til, og som ikke i mindre Grad nyder Tillid hos de Førere, der i Krigen skulle føre vore Sønner i Marken. I 36 Aar have vi behandlet Forsvarssagen. Det er ingen Hæder for vort Land, og rundt omkring i Verden er Spørgsmaalet bragt i Orden; overalt er man kommen til Forstaaelse, og hvorfor? Fordi man har Forstaaelsen af, at naar man staar overfor Forsvarssagen, staar man overfor Fædrelandet. Derfor har Forsvarssagen alle andre Steder i Verden været en Samlingstanke, hos os er det en Splittelsestanke i den Grad, at vi i Øjeblikket kun ere en Samling af politiske Partigrupper, men slet intet Folk. Men den Tilstand kan ikke vare ved. Vi maa over den, og det eneste store Spørgsmaal, som kan samle os, er netop Forsvarssagen. Jeg kan ikke tænke mig, at vi kunne gøre en smukkere Gerning som Tak for den Grundlov, vi fik for 60 Aar siden, end om vi netop i Aar fra alle Sider søgte at lægge hele vort Arbejde an paa Forsøg paa at faa et virkeligt Forsvar. Hvis det ikke sker, hvis denne Samling driver hen paa samme Maade som de andre, og Forsvarssagen ikke bliver løst, saa fører det kun til, at det bestandig vil gaa mere og mere ned ad Bakke. Et Folk ere vi da ikke mere, og saa fortjene vi heller ikke at være det, og vi have da selv beredt os denne Skæbne.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Den højtærede Konseilspræsident fremhævede for lidt siden under et kort Ordskifte, at han havde en vis Vanskelighed ved at sprede Misforstaaelserne angaaende hans nuværende Standpunkt. Jeg vil gerne yde mit Bidrag til at tilvejebringe en Forstaaelse af dette ved at rette en Forespørgsel til Konseilspræsidenten. Den 13. Maj holdt den højtærede Konseilspræsident en Tale i Nyborg. Der var i denne Tale nogle Udtalelser, der blev misforstaaede. Et Referat i „Politiken“ havde bl. a. til Overskrift: Konseilspræsi-